

Одлуком да прихвати кандидатуру за председника Србије- Александар Вучић је одржао обећање да се никада неће кандидовати за председника Србије, чиме је потврдио да је човек од речи и дела, односно, речи о делима која ни Чарлс Буковски не би боље описао у данима најжешћих малиганских опхрвења.

Дакле, дилема која никада реално није постојала отклоњена је једногласно на седници председништва Удружења грађања „Ко рано рани- касни барем пола сата за Александром Вучићем који раније урањује!“- Алек наставља часну традицију политичког оцеубијања, што га у његовом случају чини и оца и деда убицом и потенцијалним самоубицом, јер се амбиција овог човека граничи са стањем да би се кандидовао и против себе уколико посумња да Александар Вучић у трећем лицу једнине ради против Александра Вучића у првом лицу једнине.

Некако ми још и жао Томе Николића, само што је бриљирао у арапском серијалу „Ја имам таленат“ оним плесом са штапом у Дубаију, а већ ће морати да напусти такмичење и препусти штапину момку који увећало витла балваном у сулудом политичком плесу, свечано отварајући „стакларе“ које је претходно демолирао поменути реквизитом!

Но, рекох, само наставља часну традицију која без икакве драматизације може да послужи за сценарио нове сезоне серије: „Убице мог политичког оца“ с којим је истресао некакве џакове покрадених гласачких листића, па као вечити губитник у трци за градоначелника запливао на таласу који је добри Тома направио веслајући лопатом на стиропору, који је на послетку потопио старог5 бајчетинског аласа и Србију приде.

